

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

(พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๒)

เทศบาลตำบลนาจาน อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ เทศบาลตำบลนาจานเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ เทศบาลตำบลนาจานจึงเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางในอนาคตของเทศบาลตำบลนาจานโดยกำหนดสภาพการณ์ ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วยดังนั้น แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๘- ๒๕๖๒) ของเทศบาลตำบลนาจานเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อ เทศบาลตำบลนาจานเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลนาจาน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒
๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๒
๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๓
บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๔
๒.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร การศึกษา สาธารณสุข การปกครอง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น	๔-๑๔
๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น ได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล งบประมาณ และเครื่องมืออุปกรณ์	๑๔-๑๗
บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์	๑๘ -๕๑
บทที่ ๔ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๕๒-๖๑
บทที่ ๕ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๖๒-๖๔

บทที่ ๑

บทนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองโดยจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งหมายความว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดกรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแผนพัฒนาอำเภอ แผนชุมชน และนโยบายของ ผู้บริหาร

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นการกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นที่มีความเหมาะสม กับสถานการณ์ของท้องถิ่นในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดผลที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายนโยบายที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้ กำหนดและนำเสนอไว้ต่อประชาชนก่อนกระบวนการเลือกตั้ง แต่อย่างไรก็ตามในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา ท้องถิ่นจะไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างยั่งยืนหากขาดการบูรณาการกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่จังหวัดในภาพรวม ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหา หรือศักยภาพในบาง ประเด็นที่จะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในทุกระดับ

ดังนั้นในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการประสานยุทธศาสตร์การพัฒนาในทุก กระดับเพื่อให้การดำเนินงานประสานสอดคล้องและสนับสนุนกัน การบริหารงานสอดคล้องกับแนวทางการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและการตอบสนองความต้องการและประโยชน์สุข ของประชาชนต่อไป

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า “แผนพัฒนา” หมายความว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี “แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และ แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึง วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา ในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน

การวางแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามี ความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นแผนที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต เป็นกรอบในการกำหนดทิศ ทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์พึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับกาเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของท้องถิ่น โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่าง จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลนาจานได้กำหนดไว้ ๕ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ โดยมีเค้าโครงประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

๑. เป็นกรอบแนวทางให้การปฏิบัติงานบรรลุผลตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมาย ตามที่กำหนดไว้
๒. เป็นการกำหนดแนวทางหรือวิธีการ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่คาดหวังในอนาคตอย่างเป็นระบบโดยเน้นทั้งเชิงรุกและเชิงรับ

๓. เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๒)

๑) เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายในจังหวัด

๒) เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในภาพรวมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่อย่างแท้จริง

๓) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

๔) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาบุคลากร พัฒนาคุณภาพ สาธารณูปโภค และการบริหารจัดการที่ดี

๕. เพื่อแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

๑.๓ ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ขั้นตอนที่ ๑ การเตรียมความพร้อมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประชุมชี้แจงเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดทำแผน แจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยแจ้งวัตถุประสงค์และนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของแต่ละประเภทได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ ๒ ทบทวนการจัดทำแผน

ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยพิจารณาวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาว่าควรจะต้องปรับปรุง แก้ไขหรือคงไว้ในประเด็นใดเพื่อจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาลับใหม่

ขั้นตอนที่ ๓ การรวบรวมข้อมูลการจัดทำแผนพัฒนา

รวบรวมข้อมูลในการจัดทำ/ทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยพิจารณาจากปัญหาความต้องการของประชาชน นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติข้อมูลพื้นฐานจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่นข้อมูลพื้นฐาน วัฒนธรรมของท้องถิ่น เป็นต้น

ขั้นตอนที่ ๔ การจัดทำร่างแผนพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ ๕ การนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและประกาศใช้ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไปเป็นการขึ้นซึ่งเป็นการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนที่ท้องถิ่นเลือกที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลนาจานเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาเทศบาลไปสู่การปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชน
๒. บรรลุจุดมุ่งหมาย ลดความไม่แน่นอน
๓. เป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ
๔. สามารถกำกับดูแล ติดตามประเมินผลการพัฒนาได้
๕. เป็นเครื่องมือในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นภายในจังหวัด
๖. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในภาพรวม และสอดคล้องกับสภาพพื้นที่อย่างแท้จริง
๗. เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น “แผนพัฒนาสามปี”
๘. เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนา บุคลากร พัฒนาคุณภาพ สาธารณูปโภค และการบริหารการจัดการที่ดี
๙. ประสานการพัฒนาให้สอดคล้องทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

เทศบาลตำบลนาจาน อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี เดิมเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนาเยี่ย ได้รับการเปลี่ยนแปลงชื่อเป็นเทศบาลตำบลนาจาน เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะท้องถิ่นขึ้นเป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ที่ตั้ง สำนักงานเทศบาลตำบลนาจาน หมู่ที่ ๑๒ ถนนสายนาเยี่ย – นาจาน ตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากที่ว่าการอำเภอนาเยี่ย ๕ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดอุบลราชธานี ๔๓ กิโลเมตรและเทศบาลตำบลนาจาน มี ๑๓ หมู่บ้านที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลนาจาน และมีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกับท้องถิ่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลนาดี อำเภอนาเยี่ย

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลนาเรือง อำเภอนาเยี่ย และตำบลนาสว่าง อำเภอนาสว่าง

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลนาโพธิ์ อำเภอพิบูลมังสาหาร

ทิศตะวันตก ติดกับ ตำบลนาดี อำเภอนาเยี่ย และตำบลนาสว่าง อำเภอนาสว่าง

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปส่วนมากเป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำสายหลัก คือลำโดมใหญ่ ห้วย หนอง พื้นที่ส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลนาจานใช้ทำการเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ (ยางพารา มัน-สำปะหลัง) และเลี้ยงสัตว์ และในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตจะประกอบอาชีพเสริม คือ รับจ้างทั่วไป ปลุกผักสวนครัว

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับร้อนแห้งหรือฝนเมืองร้อนฤดู มี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน เริ่มต้นกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มต้นกลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดินในเขตเทศบาลตำบลนาจานมีลักษณะดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

เทศบาลตำบลนาจานจะมีแหล่งน้ำ ดังนี้

- ลำโดมใหญ่ ไหลผ่าน ม.๕ , ๖ , ๗ , ๑๒

- หนองแวง หมู่ ๒

- หนองกรุ่ง หมู่ ๓

- หนองห้วยไผ่ หมู่ ๖

- หนองภูกระแต หมู่ ๖

- หนองยู หมู่ ๙

- หนองคำกโก หมู่ ๑๑

- หนองแก้งตีบ หมู่ ๑๒

- สระหลวง หมู่ ๒

- หนองเขมร หมู่ ๓

- หนองห้วยไผ่น้อย หมู่ ๖

- หนองมันปลา หมู่ ๙

- หนองหว่า หมู่ ๑๑

- ห้วยสะเดาะห์ หมู่ ๗

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าประเภทผลัดใบ ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในป่าประเภทนี้เป็นจำพวกผลัดใบแทบทั้งสิ้น ในฤดูฝนป่าประเภทนี้จะมองดูเขียวชอุ่มพอถึงฤดูแล้งต้นไม้ส่วนใหญ่จะพากันผลัดใบทำให้ป่ามองดูโปร่งขึ้น และมักจะเกิดไฟป่าเผาไหม้ใบไม้และต้นไม้เล็ก และในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาจานป่าไม่มีการลดลงอย่างชัดเจนเพราะเกิดจากการลักลอบการตัดไม้เพื่อทำที่อยู่อาศัยและสร้างที่อยู่อาศัย

๒.ด้านการเมือง / การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน

๑. นายสุพร	นิระมนต์	ผู้ใหญ่บ้านนาเยีย	หมู่ ๑
๒. นายทองสุข	ชั้นทอง	ผู้ใหญ่บ้านนาเยียกลาง	หมู่ ๒
๓. นายนิยม	เจริญ	ผู้ใหญ่บ้านนาเยียเหนือ	หมู่ ๓
๔. นายเพ็ง	อุสาห์แท้	ผู้ใหญ่บ้านนาเยีย	หมู่ ๔
๕. นายศักดิ์ศรี	ลินลา	ผู้ใหญ่บ้านนาจาน	หมู่ ๕
๖. นายสมชาย	ศรีภักดี	ผู้ใหญ่บ้านโนนแดง	หมู่ ๖
๗. นายแปลง	ธานี	ผู้ใหญ่บ้านนาประชุม	หมู่ ๗
๘. นายบุญเพ็ง	กุลบุตร	ผู้ใหญ่บ้านนาเจริญ	หมู่ ๘
๙. นายอุดม	แสนทวีสุข	ผู้ใหญ่บ้านป่ายู	หมู่ ๙
๑๐. นายปอนด์	ลินลา	ผู้ใหญ่บ้านโนนพัฒนา	หมู่ ๑๐
๑๑. นายสมบัติ	สร้อยสิงห์	ผู้ใหญ่บ้านใหม่นางาม	หมู่ ๑๑
๑๒. นายสงวน	จุฬา	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านโนนสมบูรณ์	หมู่ ๑๒
๑๓. นายสำลี	โกสม	ผู้ใหญ่บ้านสว่างนาโพธิ์	หมู่ ๑๓

๒.๒ เขตการเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลนาจาน มี ๒ เขตการเลือกตั้ง

เขต ๑ มีจำนวน ๕ หมู่บ้าน

๑. หมู่ที่ ๕ บ้านนาจาน
๒. หมู่ที่ ๖ บ้านโนนแดง
๓. หมู่ ๙ บ้านป่ายู
๔. หมู่ ๑๑ บ้านใหม่นางาม
๕. หมู่ ๑๓ บ้านสว่างโนนโพธิ์

เขต ๒

๑. หมู่ ๑ บ้านนาเยีย
๒. หมู่ ๒ บ้านนาเยีย
๓. หมู่ ๓ บ้านนาเยีย
๔. หมู่ ๔ บ้านนาเยีย
๕. หมู่ ๗ บ้านนาประชุม

๖. หมู่ ๘ บ้านนาเจริญ
๗. หมู่ ๑๐ บ้านโนนพัฒนา
๘. หมู่ ๑๒ บ้านโนนสมบูรณ์

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรและความหนาแน่นประชากรจากข้อมูลของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครองของอำเภอนาเยีย ณ เดือน เมษายน ๒๕๕๘ พบว่า จำนวนประชากรของเทศบาลตำบลนาจาน มีจำนวนทั้งสิ้น ๕,๗๐๙ คน แยกเป็นชาย ๒,๙๕๒ คน หญิง ๒,๗๕๗ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๒,๒๖๓ ครัวเรือน และมีการนับถือศาสนาพุทธ ๑๐๐ %

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ประชากร	ชาย	หญิง	หมายเหตุ
๑	บ้านนาเยียเหนือ	๑๑๘	๑๗๕	๘๙	๘๖	พื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาล
๒	บ้านนาเยีย	๑๐๐	๑๔๓	๘๓	๖๐	พื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาล
๓	บ้านนาเยีย	๑๒๑	๑๖๖	๘๘	๗๘	พื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาล
๔	บ้านนาเยีย	๑๓๕	๒๒๓	๑๒๒	๑๐๑	พื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาล
๕	บ้านนาจาน	๒๕๓	๖๙๓	๓๔๙	๓๔๔	
๖	บ้านโนนแดง	๑๘๘	๕๔๙	๒๗๒	๒๗๗	
๗	บ้านนาประชุม	๒๐๗	๗๓๙	๓๙๒	๓๔๗	
๘	บ้านนาเจริญ	๑๔๕	๒๘๗	๑๔๗	๑๔๐	พื้นที่คาบเกี่ยวเทศบาล
๙	บ้านป่ายู	๒๑๐	๖๑๖	๓๓๓	๒๘๓	
๑๐	บ้านโนนพัฒนา	๒๗๐	๘๗๑	๔๓๕	๔๓๖	
๑๑	บ้านใหม่ながาม	๑๖๗	๔๘๔	๒๔๗	๒๓๗	
๑๒	บ้านโนนสมบูรณ์	๑๑๐	๒๗๙	๑๔๒	๑๓๗	
๑๓	บ้านสว่างโนนโพธิ์	๒๓๗	๔๘๔	๒๕๓	๒๓๑	
รวม		๒,๒๖๑	๕,๗๐๙	๒,๙๕๒	๒,๗๕๗	

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจาน หมู่ที่ ๕
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาประชุม หมู่ที่ ๗
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนพัฒนา หมู่ที่ ๑๐

๒. โรงเรียน จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนบ้านนาประชุม (ประถมศึกษา) หมู่ที่ ๗
- โรงเรียนบ้านนาจาน (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๑

๔.๒ สาธารณสุข

เขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาจานมีสถานที่ให้บริการด้านสาธารณสุข ดังนี้
สถานบริการสาธารณสุขในโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๒ แห่ง คือ

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนาจาน อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี
ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ บ้านโนนพัฒนา ตำบลนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี อัตราการมีและใช้ส้วมราด ๑๐๐ %
๒. โรงพยาบาลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ถนนทางหลวงชนบท อบ ๒๐๑๓
ตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี

สถานพยาบาล ๒ แห่ง

๑. สวัสดิ์คลินิก ตั้งอยู่หมู่ ๑๑ บ้านใหม่นางาม อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี
๒. สมยศคลินิก ตั้งอยู่หมู่ ๑๑ บ้านใหม่นางาม อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- การคมนาคมของเทศบาลตำบลนาจานทางหลวงชนบทหมายเลข ๕๐๗๑ สายบ้านนาเยี่ย – โนนกลอย

๕.๒ การไฟฟ้า

- ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลนาจานมีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้านทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน โดยประชากรใช้ไฟฟ้าคิดเป็น ๑๐๐ %

ตาราง แสดงจำนวนไฟฟ้าสาธารณะภายในตำบล

ที่	สถานที่	จำนวน (จุด)	หมายเหตุ
๑	หมู่ ๑ บ้านนาเยี่ย	๕	

๒	หมู่ ๒ บ้านนาเยี้ย	๗	
๓	หมู่ ๓ บ้านนาเยี้ย	๑๒	
๔	หมู่ ๔ บ้านนาเยี้ย	๑๐	
๕	หมู่ ๕ บ้านนาจาน	๖	
๖	หมู่ ๖ บ้านโนนแดง	๗	
๗	หมู่ ๗ บ้านนาประชุม	๓	
๘	หมู่ ๘ บ้านนาเจริญ	๒	
๙	หมู่ ๙ บ้านป่ายู	๕	
๑๐	หมู่ ๑๐ บ้านโนนพัฒนา	๑๐	
๑๑	หมู่ ๑๑ บ้านใหม่นางาม	๕	
๑๒	หมู่ ๑๒ บ้านโนนสมบูรณ์	๑๓	
๑๓	หมู่ ๑๓ บ้านสว่างโนนโพธิ์	๒๐	

ที่มา : กองช่างเทศบาลตำบลนาจาน สํารวจเมื่อเดือน เมษายน ๒๕๕๘

๕.๓ การประปา

เทศบาลตำบลนาจานยังไม่มีประปาครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน แต่ประชาชนมีน้ำบาดาลส่วนตัวในส่วนที่
ป ร ะ ป า มู่ บ ้าน ไม่ ถึง แล ะ มี แห ล่ ง น้ า ธรรมชาติ ที่ ประชาชนได้ใช้ประโยชน์
๕.๔ โทรศัพท์

- สถานีโทรคมนาคมอื่น ๆ (เสาโทรศัพท์เคลื่อนที่เอกชน) จำนวน ๒ เครือข่าย
- ศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตประจำตำบล จำนวน ๑ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์/ การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

- เทศบาลตำบลนาจานมีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้านครบทั้ง ๑๓ หมู่บ้าน มีบุรุษไปรษณีย์จาก
ไปรษณีย์อำเภอเดชอุดม (สาขาเยอเยอ) บริการส่งจดหมายอาทิตยละ ๕ วัน และมีจุดบริการ
อินเทอร์เน็ตประจำตำบล ๑ แห่ง

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ของเทศบาลตำบลนาจานมีอาชีพหลักด้านเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำไร่ พืชที่ปลูก
ส่วนใหญ่คือ ข้าว มันสำปะหลัง พริก ยางพารา พืชผักสวนครัว พริก มะนาว ฯลฯ

๖.๒ การปศุสัตว์

ประชากรส่วนใหญ่ของเทศบาลตำบลนาจาน จะเลี้ยงสัตว์ประเภท กระบือ วัว หมู

๖.๓ กลุ่มอาชีพ

- กลุ่มจักรสานบ้านนาจาน (กระติบข้าวจากต้นคล้า)
- กลุ่มทำดอกไม้ประดิษฐ์
- กลุ่มผู้ปลูกยาพารา
- กลุ่มส่งเสริมอาชีพผู้ปลูกผักปลอดสารพิษ
- กลุ่มทอผ้า
- กลุ่มจักสานพลาสติกต่างๆ

๖.๔ แรงงาน

ประชากรส่วนใหญ่เทศบาลตำบลนาจานจะมีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิต

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

โดยทั่วไปในการจัดตั้งบ้านเรือนของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาจาน จะตั้งบ้านเรือนแยกเป็น
หมู่บ้านจะอยู่ใกล้เคียงกัน มีถนนตัดผ่านภายในหมู่บ้านและเป็นทางแยกภายในหมู่บ้าน จึงเป็นชุมชนชนบท
ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ดำรงชีวิตแบบเรียบง่าย ปลูกพืชผักสวนครัวไว้รับประทานเองละส่วนมากในเขตเทศบาล
ตำบลนาจานจะเป็นถนนลูกรังเป็นส่วนมากและสัญจรด้วยรถจักรยานยนต์เป็นส่วนใหญ่และเนื้อที่เทศบาลตำบลนา
จาน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๖๙.๑๙ ตารางกิโลเมตร

ตาราง ข้อมูลประชากร จำแนกตามเขตการปกครอง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือน	ประชากร	ชาย	หญิง	ผู้นำหมู่บ้าน
๑	บ้านนาเยี่ยเหนือ	๑๑๘	๑๗๕	๘๙	๘๖	นายสุพร นีระมนต์
๒	บ้านนาเยี่ย	๑๐๐	๑๔๓	๘๓	๖๐	นายทองสุข ชันทอง
๓	บ้านนาเยี่ย	๑๒๑	๑๖๖	๘๘	๗๘	นายนิยม เจริญ
๔	บ้านนาเยี่ย	๑๓๕	๒๒๓	๑๒๒	๑๐๑	นายเพ็ง อู่สาร์ทแท้
๕	บ้านนาจาน	๒๕๓	๖๙๓	๓๔๙	๓๔๔	นายศักดิ์ศรี ลินลา
๖	บ้านโนนแดง	๑๘๘	๕๔๙	๒๗๒	๒๗๗	นายสมชาย ศรีภักดี
๗	บ้านนาประชุม	๒๐๗	๓๓๙	๓๙๒	๓๔๗	นายแปลง ธานี
๘	บ้านนาเจริญ	๑๔๕	๒๘๗	๑๔๗	๑๔๐	นายบุญเพ็ง กุลบุตร
๙	บ้านป่ายู	๒๑๐	๖๑๖	๓๓๓	๒๘๓	นายอุดม แสนทวีสุข
๑๐	บ้านโนนพัฒนา	๒๗๐	๘๗๑	๔๓๕	๔๓๖	นายปอนด์ ลินลา
๑๑	บ้านใหม่นางาม	๑๖๗	๔๘๔	๒๔๗	๒๓๗	นายสมบัติ สร้อยสิงห์
๑๒	บ้านโนนสมบูรณ์	๑๑๐	๒๗๙	๑๔๒	๑๓๗	นายสงวน จุฬา (กำนัน)
๑๓	บ้านสว่างโนนโพธิ์	๒๓๗	๔๘๔	๒๕๓	๒๓๑	นายสำลี โกสม
รวม		๒,๒๖๑	๕,๗๐๙	๒,๙๕๒	๒,๗๕๗	

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาจาน มีอาชีพทำการเกษตรเป็นอาชีพหลัก ได้แก่ ทำนา ทำไร่ยางพารา ทำไร่มันสำปะหลัง ซึ่งมีข้อมูลดังนี้

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	พื้นที่การเกษตร ทำนา (ไร่)	พื้นที่การเกษตร ยางพารา (ไร่)	พื้นที่การเกษตร มันสำปะหลัง (ไร่)	จำนวนทั้งหมด (ไร่)
๑	บ้านนาเยี่ยเหนือ	๓,๘๑๘	-	๓๖	๓,๘๕๔
๒	บ้านนาเยี่ย	๕,๗๔๒	๗	๙๔.๕	๕,๘๔๓.๕
๓	บ้านนาเยี่ย	๓,๗๖๕.๒๕	๙๒	๑,๕๒๓	๕,๓๘๐.๒๕
๔	บ้านนาเยี่ย	๔,๑๖๐	๘	๓	๔,๑๗๑
๕	บ้านนาจาน	๔,๘๘๓	๒๓๓	๘๐	๕,๑๙๖
๖	บ้านโนนแดง	๓,๖๕๐	๔๒๑	๙๘.๕	๔,๑๖๙.๕
๗	บ้านนาประชุม	๓,๖๒๐	๒๙๘	๓๕๑	๔,๒๖๙
๘	บ้านนาเจริญ	๓,๗๑๘.๗๕	๑๐๘	๒๘๒	๔,๑๐๘.๗๕
๙	บ้านป่ายู	๓,๐๑๐	๒๗๙	๑๑	๓,๓๐๐
๑๐	บ้านโนนพัฒนา	๓,๗๗๐	๑๑๗	๕๕	๓,๙๔๒
๑๑	บ้านใหม่นางาม	๓,๔๓๒	๑๗๓	๑๗	๓,๖๒๒
๑๒	บ้านโนนสมบูรณ์	๒,๘๑๐	๒๑๗	๓๔๘	๓,๓๗๕
๑๓	บ้านสว่างโนนโพธิ์	๒,๓๙๐	๗๕	-	๒,๔๖๕
	รวม	๔๘,๗๖๙	๒,๐๒๘	๒,๘๙๙	๕๓,๖๙๖

ข้อมูลจาก : สำนักงานเกษตรอำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มอาชีพด้านการเกษตร

๑.กลุ่มผู้ปลูกยางพารา จำนวน ๑ กลุ่ม

๗.๓ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลนาจานส่วนใหญ่อาศัยน้ำฝนตามฤดูกาลและบางส่วนขุดสระ บ่อบาดาลใช้เอง และแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังนี้

แม่น้ำ จำนวน ๑ สาย

- ลำโดมใหญ่ ไหลผ่าน หมู่ ๕ , ๖ , ๗ , ๑๒

- หนองแวง หมู่ ๒
- หนองกรุง หมู่ ๓
- หนองห้วยไผ่ หมู่ ๖
- หนองภูกระแต หมู่ ๖
- หนองยู หมู่ ๙

- หนองคำกกโก หมู่ ๑๑
- สระหลวง หมู่ ๒

- หนองเขมร หมู่ ๓
- หนองมันปลา หมู่ ๙
- หนองหัวหมู หมู่ ๑๑
- ห้วยสะเดาะ หมู่ ๗
- ห้วยแก้งตีบ หมู่ ๗ , ๑๒
- ห้วยนางมา หมู่ ๘
- ห้วยเต็น หมู่ ๑๐
- หนองค้ำกลาง หมู่ ๑๒
- ห้วยนา หมู่ ๒
- หนองสองห้อง หมู่ ๒
- ห้วยเงาะ หมู่ ๓
- ห้วยเชือก หมู่ ๔
- ห้วยไผ่ หมู่ ๔
- ห้วยดวน หมู่ ๘
- ห้วยนางดุ่ม หมู่ ๘
- ห้วยกลางโคก หมู่ ๘
- หนองหลักป้าย หมู่ ๕ , ๑๒

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (เพื่อน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลนาจาน จะใช้น้ำประปาหมู่บ้านเป็นบางส่วน แต่ยังคงขยายเขตไม่ถึงถึงทุกหลังคาเรือน และในบางส่วนจะขุดน้ำบาดาลส่วนตัวประจำครัวเรือน และใช้แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลนาจาน นับถือศาสนาพุทธ ๑๐๐ %

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีและงานประจำปี ในเขตเทศบาลตำบลนาจาน

๑. บุญผะเหวด เดือนเมษายน
๒. บุญบั้งไฟ เดือนพฤษภาคม
๓. ประเพณีสงกรานต์ เดือน เมษายน
๔. งานเข้าพรรษา เดือน กรกฎาคม
๕. ประเพณีบุญบั้งไฟ
๖. งานบุญกฐิน
๗. งานบุญผ้าป่า
๘. งานบุญข้าวประดับดิน
๙. งานบุญข้าวสาก
๑๐. บุญมหาชาติ
๑๑. งานลอยกระทง เดือน พฤศจิกายน
๑๒. ตักบาตรเทโว
๑๓. บวชชีพรามณ์

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ประชาชนเทศบาลตำบลนาจาน ใช้ภาษาอีสานในการสื่อสาร ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การจักสานจากไม้ไผ่ เช่น กระติบข้าว หมวก ฯลฯ และกระติบข้าวจากต้นคล้า การทอผ้า หมอพรหมณ์ การทำพานบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น

๑๔. สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก

เทศบาลตำบลนาจาน มีสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ดังนี้

๑. การสานกระติบข้าวจากต้นคล้า

๒. การทำดอกไม้จากผ้ากาบบัว

๓. การสานกระกร้าพลาสติก

๔. การแปรรูป (กระเป๋ามาจากซองกาแฟ)

๑๕. ทรัพยากรธรรมชาติ

๑๕.๑ น้ำ

เทศบาลตำบลนาจานมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ดังนี้

ลำโดมใหญ่ ไหลผ่าน หมู่ ๕ , ๖ , ๗ , ๑

- หนองแวง หมู่ ๒
- หนองกรุง หมู่ ๓
- หนองห้วยไผ่ หมู่ ๖
- หนองภูกระแต หมู่ ๖
- หนองยู หมู่ ๙
- หนองคำกกโก หมู่ ๑๑ หนองหลักป้าย หมู่ ๕ , ๑๒
- สระหลวง หมู่ ๒
- หนองเขมร หมู่ ๓
- หนองมันปลา หมู่ ๙
- หนองหว้า หมู่ ๑๑
- ห้วยสะเดาะ หมู่ ๗
- ห้วยแก้งตีบ หมู่ ๗ , ๑๒
- ห้วยนางมา หมู่ ๘
- ห้วยเต้น หมู่ ๑๐
- หนองคำกลาง หมู่ ๑๒
- ห้วยนา หมู่ ๒
- หนองสองห้อง หมู่ ๒
- ห้วยเงาะ หมู่ ๓
- ห้วยเชือก หมู่ ๔
- ห้วยไผ่ หมู่ ๔
- ห้วยดวน หมู่ ๘
- ห้วยนางตัม หมู่ ๘
- ห้วยกลางโคก หมู่ ๘

๑๕.๒ ป่าไม้

เทศบาลตำบลนาจานมีพื้นที่ป่าไม้เบญจพรรณ หรือป่าโปร่ง เนื่องจากภูมิประเทศค่อนข้างน้ำฝนน้อย ไม้ยืนต้นที่มีได้แก่ ไม้เต็ง ไม้ไผ่ พื้นที่สาธารณะคือพื้นที่ในบริเวณสำนักงานเทศบาลตำบลนาจานมีจำนวน ๒๖๔ ไร่

โครงสร้างด้านการเมืองและการบริหาร

เทศบาลตำบลนาจานประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายสภาเทศบาล อนึ่งเทศบาลตำบลนาจาน เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาล ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลนาเยีย เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ รวมถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้บริหาร

๑. นายนันท์ บุญยิ่ง นายกเทศมนตรีตำบลนาจาน
๒. นายคำพวง กุหลาบ รองนายกเทศมนตรีตำบลนาจาน
๓. นายบุญหลาย จุมนีย์ รองนายกเทศมนตรีตำบลนาจาน
๔. นายสัมภาษณ์ โกสม เลขานุการนายกเทศมนตรีตำบลนาจาน
๕. นางแปลง เชฟเฟอร์ ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีตำบลนาจาน

ฝ่ายสภาเทศบาลตำบลนาจาน

- ๑.นายเสรี ดอกพุ่ม ประธานสภาเทศบาลตำบลนาจาน
๒. นายบัวกัน ธาณี รองประธานสภาเทศบาลตำบลนาจาน
- ๓.นายทองอินทร์ คำหาญ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
- ๔.นายชัยวัฒน์ ประเสริฐ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
- ๕.นายขวัญชัย ประเสริฐ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
- ๖.นายอำพันธ์ ศรีหัน สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
๗. นายหงส์ ล้อมทอง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
๘. นายชัยมงคล คันธะสร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๑
๙. นายเลิศ แสนคำ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๒
- ๑๐.นายสมชัย พรหมสวัสดิ์ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๒
- ๑๑.นายบำรุง ปั่นทองกลาง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๒
- ๑๒.เคน พิณทอง สมาชิกสภาเทศบาลตำบลนาจาน เขต ๒

ปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล พนักงานครู เทศบาล ลูกจ้างประจำพนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป รองจากนายกเทศมนตรี รับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของทุกส่วนราชการในเทศบาลตำบลนาจาน

รองปลัดเทศบาล เป็นผู้ช่วยปลัดเทศบาล ในการบังคับบัญชาพนักงานเทศบาล พนักงานครู เทศบาลลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำของส่วนราชการในเทศบาลตำบลนาจานตามที่ ปลัดเทศบาลมอบหมายเทศบาลตำบลนาจานแบ่งส่วนราชการภายในตามประกาศโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการเป็น ๓ ส่วน คือ

สำนักปลัดเทศบาล

สำนักปลัดเทศบาลตำบลนาจานอยู่ในความรับผิดชอบของ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างทั่วไป สังกัดสำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่รับผิดชอบในงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- งานบริหารงานทั่วไป
- งานการเจ้าหน้าที่
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
- งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- งานพัฒนาชุมชน

กองคลัง

ในความรับผิดชอบของ ผู้อำนวยการกองคลัง เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาลพนักงานจ้างตามภารกิจ สังกัดกองคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบในงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- งานธุรการ
- งานการเงินและบัญชี
- งานพัสดุและทรัพย์สิน
- งานจัดเก็บ และพัฒนารายได้
- งานแผนที่ภาษี และงานทะเบียนทรัพย์สิน

กองช่าง

อยู่ในความรับผิดชอบของ ผู้อำนวยการกองช่าง ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกองช่าง เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไป สังกัดกองช่าง มีหน้าที่รับผิดชอบในงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- งานธุรการ
- งานวิศวกรรม
- งานสถาปัตยกรรม
- งานผังเมือง
- งานสาธารณูปโภค
- งานไฟฟ้าและสวนสาธารณะ

โครงสร้างอัตรากำลังของเทศบาลตำบลนาจาน

- ปลัดเทศบาล จำนวน ๑ คน

- รองปลัดเทศบาล จำนวน ๑ คน
- สำนักปลัดเทศบาล จำนวน ๑๖ คน แยกเป็น
พนักงานเทศบาล จำนวน ๔ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๖ คน พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๓ คน
กองคลัง จำนวน ๔ คน แยกเป็นพนักงานเทศบาล จำนวน ๑ คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๓ คน
กองช่าง จำนวน ๒คน แยกเป็น
พนักงานเทศบาล จำนวน ๑ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๑ คน
กองการศึกษา จำนวน ๑๐ คน แยกเป็น
พนักงานเทศบาล จำนวน ๓ คน พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๑ คน
พนักงานครูเทศบาล จำนวน ๔ คน
พนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๒ คน
รวมบุคลากรทั้งสิ้น ๓๔ คน

เครื่องมือและอุปกรณ์

- อาคารสำนักงานเทศบาลตำบลนาจานแบบ จำนวน ๑ หลัง
- อาคารอเนกประสงค์เทศบาลตำบลนาจานจำนวน ๒ หลัง
- อาคารประชุมเทศบาลตำบลนาจานจำนวน ๑ หลัง
- อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาจานจำนวน ๒ หลัง
- อาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาประชุม จำนวน ๑ หลัง

ยานพาหนะ

- รถยนต์ส่วนบุคคลจำนวน ๑ คัน
- รถจักรยานยนต์ จำนวน ๑ คัน
- รถจักรยานยนต์ จำนวน ๑ คัน

ครุภัณฑ์ต่าง ๆ

- โต๊ะทำงานพร้อมเก้าอี้- ตู้ล็อกเกอร์เก็บของ
- โต๊ะอเนกประสงค์- เครื่องสำรองไฟฟ้า
- เครื่องโทรสาร- ตู้เก็บเอกสารแบบบานเลื่อน
- เครื่องถ่ายเอกสาร- เครื่องพิมพ์ดีด
- เครื่องคอมพิวเตอร์/โน้ตบุ๊ก- เรายนต์
- เรือพาย-
- กล้องวงจรปิด
- กล้องถ่ายรูป- กระติกน้ำร้อน
- เครื่องขยายเสียง- เครื่องเล่น/รับวิทยุ
- โทรศัพท์- ตู้নিরภัย
- เครื่องตัดหญ้า
- แผงกั้นจราจร- กรวยจราจร
- ส่วนไฟฟ้า- เครื่องกระจายกระแสไฟฟ้า

การมีส่วนร่วมของประชาชน

ประชาชนในเขตเทศบาลมีส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างสูง สืบเนื่องจากการเลือกตั้งในแต่ละครั้ง จะมีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งกว่าร้อยละ ๘๕ แสดงว่าประชาชนมีความตื่นตัว และให้ความสำคัญรู้จักการใช้สิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปัจจุบันมีศูนย์ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย จำนวน ๑ แห่ง มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรประจำ พร้อมให้ความช่วยเหลือในการบรรเทาสาธารณภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทรัพยากรน้ำมีแม่น้ำลำคึมใหญ่ผ่าน

- ทรัพยากรดินสภาพดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะแก่การเพาะปลูก
- ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์แต่ยังมีการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
- สภาพแวดล้อม เนื่องจากยังเป็นสังคมชนบท ยังไม่ค่อยมีปัญหาสภาพแวดล้อม

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning plan) ของ อปท.

การกำหนดตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning plan) ของเทศบาลตำบลนาจานกำหนด

ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่องแนวทางหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้กำหนดจุดยืนให้การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่นอกเหนือจากยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านต่างๆขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรคำนึงถึงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตามสภาพพื้นที่ของตนตามอำนาจหน้าที่

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลนาจาน ได้ จัดทำ /ทบทวนแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาเทศบาลตำบลนาจาน (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๒) ขึ้น เพื่อเป็นการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นในระยะเวลา ๕ ปี โดยอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ส่วนราชการภาครัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และประชาชนในเทศบาลตำบลนาจานในการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาส รวมถึงสถานการณ์สภาพแวดล้อมขององค์กรเพื่อจะได้กำหนดยุทธศาสตร์และทิศทางในการพัฒนา ทั้งนี้การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลนาจาน ได้ใช้แนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบายการบริหารของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอ นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

.แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑.สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมี ความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมมีโอกาเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒.พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัยสถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓.พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔.สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนรวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑

พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ประกอบด้วย

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

มุ่งสร้างความเป็นธรรมตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยง ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคงสามารถเข้าถึง กระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิ ประโยชน์และความมั่งคั่งปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวมและเปิดโอกาส การมีส่วนร่วม

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

มุ่งเตรียมคนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้าง

ศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๓. ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคงโดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรอาหารและพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นและความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกันให้ความมั่นคงกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชนและประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

๔. ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโต อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทั้งภายในและต่างประเทศสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ สาขาบริการที่มีคุณภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิด สร้างสรรค์ พัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลผลิตของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงทางด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับ

การปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบ ต่างๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจของภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บางพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่ง กันและกัน และมีภูมิคุ้ม กันต่อ กระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิตในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เติร์ ยมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญ กับการพัฒนากำลังคนในทุกภาคส่วนให้มีทักษะ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงควบคู่ไปกับการพัฒนาเชื่อมโยงด้านขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภาค ปรับปรุง กฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้า เพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๖. ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

มุ่งบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบ

นิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพโปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันในด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤติภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๒. แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ก่อนเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีนโยบาย ๑๑ ด้าน ดังนี้

นโยบายที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

นโยบายที่ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

นโยบายที่ ๓ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ

นโยบายที่ ๔ การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

นโยบายที่ ๕ การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

นโยบายที่ ๖ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายที่ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

นโยบายที่ ๘ การพัฒนา และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย

และพัฒนาและนวัตกรรม

๓. ยุทธศาสตร์หลักที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

ยุทธศาสตร์หลักที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๙ ด้าน ดังนี้

๑. การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒. การพัฒนาคนสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓. การสร้างความเข้มแข็งทางการเกษตร ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร

๔. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตและมีคุณภาพยั่งยืน

๕. การสร้างความเชื่อมโยงในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๖. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๗. การปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

๘. การปรับปรุงโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้เกิดความมั่นคงอย่างทัดเทียมในอาเซียนและประชาคมโลก

๙. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการทุจริตอย่างยั่งยืน

๔. ค่านิยมหลัก

ค่านิยมหลักของคนไทย เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง จำนวน ๑๒ ข้อ ดังนี้

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ สามสถาบันหลักของชาติ
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน
๓. กตัญญูต่อพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู
๔. ใฝ่หาความรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมไทยอย่างดีงาม
๖. มีศีลธรรม ห่วงดีต่อผู้อื่น
๗. เข้าใจ เรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย เคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติ รู้คิด รู้ทำ
๑๐. รู้จักดำรงตนโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๑๑. ความเข้มแข็งในจิตใจ
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต้ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน รวมทั้งการเตรียมการรองรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างโครงข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่าและมีช่องทางการกระจายสินค้าที่กว้าง นอกจากนั้นจะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เป็นระบบและสะดวกต่อการขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้า และประปาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจไม่ สามารถดำเนินการได้โดยลำพังจำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทของตนในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่โดยอาจจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม เพื่อดับวิถีทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็น ระบบโดยการเน้น การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกันเพื่อสร้างความรัก ความหวงแหนในทรัพยากร และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการจัดการมีประสิทธิภาพตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครอง

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน และนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรมข้ามชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงาน หรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ ปลอดภัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๕. การรักษาความสงบเรียบร้อย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องมียุทธศาสตร์ในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งอาจต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้ภายใต้แนวคิดที่เอื้ออาทรและมีความมั่นคง

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา ด้านต่าง ๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริม การศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชน ต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต้อง เน้น“การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษา โดยการปรับหลักสูตร การเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การ พัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ ประกอบการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย ความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติดัง เป็นภาษาหรือภาษาของประเทศ สมาชิกอาเซียนอื่น ๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณี นั้น นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้อง ส่งเสริมให้การเรียนรู้ และเข้าใจ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้วยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนใน ประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกันซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศ สัมพันธ์ โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนเพื่อรองรับเรื่องงานด้านต่างประเทศและความร่วมมือกับประเทศเพื่อน บ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

. สรุปสาระสำคัญกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่นสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่ม จังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมี ภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับ แนวคิด

“การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคมยุทธศาสตร์พระราชทานเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคม สมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อ มุ่งโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนและให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป ได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขา ในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สารสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและหลายมิติ ทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันก็เป็นความเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยจากเดิมที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้น ตามลำดับจึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาดเชื้อสายยาเสพติดข้ามชาติ และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกที่รุนแรงขึ้น โดยที่การก่อการร้ายจะยังเป็นภัยคุกคามของโลก และอาชญากรรมข้ามชาติเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้น การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน และองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างเสรีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นจะเอื้อให้สามารถประกอบอาชญากรรมในรูปแบบและช่องทางใหม่ๆ ที่แยบยลมากขึ้น สถานการณ์และแนวโน้มดังกล่าวบ่งชี้ว่าประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนาระบบการเตือนภัยและการบริหารความเสี่ยงที่ดีและประชาชนจะต้องได้รับความรู้ที่สามารถใช้วิจารณ์ญาณได้ดีในสถานการณ์ที่ล่อแหลมและมีความเสี่ยง

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยีและสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลังระยะยาวที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหราชอาณาจักร และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่รวมทั้งอาจจะมีผลของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจนแต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก(๒๕๔๖ - ๒๕๕๐)๑ ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่าง ๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปีข้างหน้าจะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไข ความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกไว้และเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้นน่าจะจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะ

ผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้งโดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ภายใต้เงื่อนไขที่กดดันให้ต้องมีความสอดคล้องกับแนวคิดสีเขียวด้วยเช่นกัน และในขณะเดียวกัน เทคโนโลยีก็จะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้งน้ำมันซึ่งในช่วงที่ผ่านมาต้องเผชิญกับภาวะที่ปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัยแม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลาย ๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญสำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้นกดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับโดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙^๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับ จากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่ดีขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้นมีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการ

คลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ได้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่าง ๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจสังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำ และการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมากจึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและ บริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาด การบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำขาด ความ โปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ ระบบ โลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยัง ขาดประสิทธิผลและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทย ยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมือง และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ – ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่ สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผล ต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้าน แรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสามัคคีในสังคม ข้อจำกัดต่อ การยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มี คุณภาพอย่างทั่วถึงและการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำและที่ สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้อง เร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้นเป็น โลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยีข้อมูล และข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่าง เร่งผลักดันการ เพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพ ภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของ สังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชนและกฎระเบียบทางการเงิน เป็น ต้น เงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาด มากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไป

กับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้าน ขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นโดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปรับเปลี่ยน ค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้นเพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้านคนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้าง

ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้

สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว” ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชนความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

๑.๒ ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

๑. การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
๓. การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ

๔. การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสากล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งการเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช.ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. เป้าหมาย

๒.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GNP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ USA) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์

๓) ผลิภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย ร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย ร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงาน สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการ และอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นฐานที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่ง

ของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานของการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง มีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจกรรมเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้า การลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่น ๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพื่อให้กับประเทศ วัยสูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

๓) พัฒนาศักยภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ ทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) และศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพกับการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะสมกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อย้ายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้าง

ค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลผลิตภาพการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และการผลิตทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก

๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย และการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปลอดภัยกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน

๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนเกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้วยการผลักดันพระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม โดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษา และระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดน เพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการ

จุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ชุมชนหรือสังคมที่ปราศจากขยะ (Zero Waste Society) ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชัน คดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่าง ๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็ว และน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ฉบับทบทวนใหม่ (รอบปี ๒๕๖๐)
วิสัยทัศน์

“ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล”

คำนิยาม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ข้าวหอมมะลิเป็นเลิศ	ข้าวคุณภาพดีตามมาตรฐาน GAP มีคุณลักษณะเด่นตามสายพันธุ์หอมมะลิ และมีมาตรฐานความปลอดภัย
การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล	แหล่งท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาทั้งตัวแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานกรมการท่องเที่ยวและมาตรฐานโลก
การค้าชายแดนได้มาตรฐานสากล	ด่านศุลกากรชายแดนมีสิ่งอำนวยความสะดวกและมีระเบียบพิธีนำเข้าส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานโลก

พันธกิจ

- พัฒนาคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน GPA และเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
- ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ และพัฒนาทักษะบุคลากร ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดให้ได้มาตรฐาน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการและเครือข่ายพันธมิตรธุรกิจการค้าชายแดน ทั้งด้านการบริหารจัดการ และพัฒนาระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน

เป้าประสงค์รวม

- เพิ่มผลผลิตให้ได้ตามมาตรฐาน และสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้านการแปรรูปเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
- พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้ได้มาตรฐานและเสริมสร้างการบริหารจัดการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว
- สร้างเครือข่ายการค้ากลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนด้วยระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ที่มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
- ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
- มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
- อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เป้าหมายรวม ๔ ปี ขยายตัว ร้อยละ ๘
- มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)ภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒
- ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ เพิ่มขึ้นเป้าหมาย ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัดฯ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้
 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิสู่ความต้องการของตลาด

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพดีตามมาตรฐาน
๒. พัฒนาคุณภาพกระบวนการแปรรูปตามมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. พัฒนาและเพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูปข้าวหอมมะลิคุณภาพดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิต่อไร่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๔ ปี ๔๐๐ ก.ก. ต่อไร่
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าข้าวหอมมะลิของกลุ่มจังหวัด เป้าหมาย รวม ๔ ปี ร้อยละ ๘
๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้นเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพกระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิให้ได้คุณภาพตามมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมเครือข่ายผู้ผลิต ผู้ประกอบการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๓. เพิ่มช่องทางการตลาดข้าวหอมมะลิคุณภาพดี
๔. สร้างและพัฒนาตราสินค้า บรรจุภัณฑ์ ระบบสารสนเทศด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ได้ระดับมาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาด

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ร้อยละ ๑๓.๕๕
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในกลุ่มจังหวัดให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการและพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๓. สนับสนุนการพัฒนาบริการและการบริหารจัดการของเครือข่ายการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ
๔. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และพัฒนาการตลาดท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจการค้าและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน
๓. ศึกษาพัฒนาระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้า

๔. เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน เป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๑๒

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ค่าเป้าหมายรวม ๔ ปี ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการเศรษฐกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม

๒. เสริมสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้าน

๓. การศึกษาวิจัยและการพัฒนาระบบผลิตและส่งมอบ (Logistics) เพื่อสนับสนุนธุรกิจการค้า

๔. เสริมสร้างศักยภาพและความร่วมมือภายใต้กรอบประชาคมอาเซียน

๕. พัฒนาด้านการค้าชายแดนให้มีมาตรฐานรองรับการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

๖. พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงาน เพิ่มผลิตภาพแรงงานและความสามารถในการแข่งขัน

แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ทบทวนใหม่ (รอบปี ๖๐)

วิสัยทัศน์

"ชุมชนเข้มแข็ง เมืองน่าอยู่ เป็นประตูการค้า การท่องเที่ยว การเกษตรมีศักยภาพ"

ค่านิยม

วิสัยทัศน์	ความหมาย
ชุมชนเข้มแข็ง	ชุมชนสุขภาพดี มีการศึกษา อาชีพรายได้ บนวิถีพอเพียง มีความมั่นคงในชีวิต และทรัพย์สิน มีความแข็งแกร่งทางประเพณีและวัฒนธรรมและเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อพึ่งตนเอง อย่างยั่งยืน
เมืองน่าอยู่	จังหวัดอุบลราชธานีเป็นเมืองที่ประชาชนอยู่ด้วยความสุข สะดวกสบาย สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจมีงานทำมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสังคมสงบสุข
เป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยว	ช่องทางการค้าและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านโดยจังหวัดอุบลราชธานี มีภูมิประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านถึง ๒ ประเทศ คือ สปป.ลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งยังมีเส้นทางเชื่อมโยงกับเวียดนามและจีนซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประเทศที่มีศักยภาพและความต้องการสินค้าจากประเทศไทยสูง รวมทั้งการเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย
การเกษตรมีศักยภาพ	การผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดมีประสิทธิภาพ (ability)และมีคุณภาพตามมาตรฐาน(Quality Standard) สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้เศรษฐกิจของจังหวัด

พันธกิจ

๑) ยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒) ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น

๓) พัฒนาศักยภาพการผลิต ด้านการเกษตรและแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพที่ดี

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้านจัดการสุขภาพที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่ได้รับการศึกษาถึงระดับขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐
๓. ร้อยละของประชาชนที่ได้เข้าร่วมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศาสนาและวัฒนธรรม เป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐
๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐
๕. ร้อยละของรายได้เฉลี่ยของประชาชนที่เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผู้นำธรรมาภิบาล เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาสังคมยกระดับคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
- ๒) ส่งเสริมการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
- ๓) ส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม
- ๔) รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ มูลค่าการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เป้าหมาย ร้อยละ ๖ ในปี ๒๕๖๐
๒. มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว เป้าหมาย ร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการให้บริการโลจิสติกส์ (Logistics) เพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน
๔. ส่งเสริมการเปิดตลาด และพัฒนาความร่วมมือทางการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร

เป้าประสงค์ที่ ๑ ข้าวหอมมะลิและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญได้รับการเพิ่มศักยภาพการผลิต

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๔๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ข้าวหอมมะลิ ต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐

๓. จำนวนผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๓,๘๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐

๔. จำนวนผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ (ก.ก./ไร่) เป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ ปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตรได้รับการบริหารให้มีประสิทธิภาพและครอบคลุมตัวชี้วัด

๕. จำนวนพื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น เป้าหมาย จำนวน ๒๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๓ เกษตรกร/ชุมชนเกษตรมีความเข้มแข็งตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตัวชี้วัด

๖. ร้อยละของครัวเรือนเกษตร/ชุมชนเกษตรกลุ่มเป้าหมาย ที่มีการพัฒนาการเกษตรตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมาย ร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๔ ผลผลิตทางเกษตรกรรมมีการจัดการเพื่อเพิ่มมูลค่าตัวชี้วัด

๗. มูลค่าของสินค้าเกษตรที่ได้รับการแปรรูป/แปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าในระดับกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/วิสาหกิจ/ชุมชน เป้าหมาย ๕๖๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตข้าวคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ
๓. พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรดินและน้ำ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาและส่งเสริมการปศุสัตว์และการประมง
๖. การพัฒนาการเกษตรเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละของ อบท./ภาคราชการ/องค์กรภาคประชาชน ที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ร้อยละ ๙๐ ในปี ๒๕๖๐

๓. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยตกเขตเทศบาล เป้าหมาย ร้อยละ ๗๐ ในปี ๒๕๖๐

๔. ร้อยละของปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ เป้าหมาย ร้อยละ ๓๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วม
๓. บริหารจัดการด้านพลังงาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างและรักษาความมั่นคง

เป้าประสงค์ พื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย คน หมู่บ้านและชุมชน มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมเผชิญปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมขององค์กรทุกภาคส่วน และประชาชนในพื้นที่

ตัวชี้วัด

๑. จำนวนหมู่บ้านและชุมชนชายแดน ที่ได้รับการพัฒนาเป็นหมู่บ้าน และชุมชนเข้มแข็ง เป้าหมาย ๓๐๘ หมู่บ้านในปี ๒๕๖๐

๒. ร้อยละของหมู่บ้านและชุมชน ที่ปฏิบัติงานด้านความมั่นคง เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพคนชุมชน และพื้นที่เพื่อความมั่นคง
๒. ผนึกกำลังทุก ภาคส่วนเพื่อเสริม สร้างความมั่นคง
๓. พัฒนาความร่วมมือเพื่อเสริมความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าประสงค์ที่ ๑ ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของผู้รับบริการที่พึงพอใจในการบริการของหน่วยงานไม่ต่ำกว่า ๘๕ ต่อปี

๒. ร้อยละของเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ที่ได้รับการตอบสนองและดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของจังหวัด เป้าหมาย ร้อยละ ๑๐๐ ในปี ๒๕๖๐

เป้าประสงค์ที่ ๒ จังหวัดอุบลราชธานีมีระบบการ บริหารงานภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๑. ร้อยละของบุคลากรภาครัฐที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะ เป้าหมายร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๖๐
๒. ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหาร
๒. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

วิสัยทัศน์

“ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนเข้มแข็ง เป็นประตูก้าการค้าการท่องเที่ยว
การเกษตรมีศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างสมดุล ยั่งยืน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐานบริการประชาชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพแก่ประชาชน
๓. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการป้องกัน การดูแล และการรักษาสุขภาพ แก่ประชาชน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักสิทธิ หน้าที่ ตามกฎหมาย ในระบอบประชาธิปไตย
๗. ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
๙. ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน
๑๐. ส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๑๑. บริหารจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
๑๒. ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและการพาณิชย์กรรม
๑๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๑๔. จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ
๑๕. อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. ประชาชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพ ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานภูมิปัญญาสมัยใหม่
๓. โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตของท้องถิ่น
๔. ครอบครัวอบอุ่นชุมชนเข้มแข็ง
๕. ประชาชนมีความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเบื้องต้นและการป้องกันโรคอย่างเป็นระบบ
๖. ประชาชนมีความรู้ปรัชญาอุดมการณ์ สิทธิและหน้าที่ของตนเองในระบอบประชาธิปไตย
๗. ศูนย์ประสานงานและบูรณาการข้อมูล ทรัพยากร ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. ความเข้มแข็งของภาคประชาสังคมและกระบวนการเรียนรู้ขององค์กรภาคประชาชน
๙. ระบบการทำงานที่สนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๑๐. ชุมชนมีกระบวนการเรียนรู้ มีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทุกระดับชั้น
๑๑. ศูนย์บูรณาการข้อมูลการท่องเที่ยวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน
๑๒. อุตสาหกรรมขนาดเล็ก กลุ่มอาชีพ ได้รับการส่งเสริมแบบครบวงจร (ความรู้ การผลิต การบริหาร การตลาด) ในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๓. ประชาชนมีองค์ความรู้ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการจัดการทุกขั้นตอน
๑๔. ความเป็นระบบของข้อมูลพื้นที่เป็นสาธารณะ ผู้รับผิดชอบ และการใช้สอยร่วมกันของประชาชน
๑๕. มีการจัดระบบการเรียนรู้ เผยแพร่ สืบทอด และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๖. บริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุบลราชธานี

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- แนวทางที่ ๑ วางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งที่ได้มาตรฐาน
- แนวทางที่ ๓ พัฒนาระบบชลประทานให้ทั่วถึงและเพียงพอ
- แนวทางที่ ๔ ขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา รองรับการพัฒนาขยายตัวของชุมชน
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐานและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจของจังหวัด
- แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมการป้องกัน ดูแล และรักษาสุขภาพแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในระดับท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

- แนวทางที่ ๑ บูรณาการการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยของทุกภาคส่วน
- แนวทางที่ ๒ เสริมสร้างความรู้เรื่องประชาธิปไตย สิทธิ หน้าที่และกฎหมายแก่ประชาชน
- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมและบูรณาการระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัด
- แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมระบบการตรวจสอบการทำงานภาครัฐโดยภาคประชาชน
- แนวทางที่ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชนให้เข้มแข็ง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการลงทุนให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาศักยภาพด้านการบริการแก่นักท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๓ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวของส่วนรวม
- แนวทางที่ ๔ สร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว
- แนวทางที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
- แนวทางที่ ๖ ส่งเสริมการลงทุนและการพาณิชยกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- แนวทางที่ ๑ บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ดิน และน้ำ โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการกำจัดขยะและน้ำเสียให้ถูกสุขลักษณะ

โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

- แนวทางที่ ๓ ส่งเสริมให้ชุมชนปลอดมลภาวะ
- แนวทางที่ ๔ จัดให้มีระบบบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- แนวทางที่ ๑ อนุรักษ์ พัฒนา ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- แนวทางที่ ๒ จัดให้มีศูนย์การเรียนรู้และการอนุรักษ์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี

และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

แนวทางที่ ๓ จัดให้มีศูนย์การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๑ พัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๒ พัฒนาระบบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๓ พัฒนาเครื่องมือ เครื่องจักรกลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบการบริหารงานเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะกิจกรรม/โครงการที่ควรบรรจุในแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑. โครงการขุดลอก ห้วย หนอง และแหล่งน้ำสาธารณะ

๒. โครงการขยายเขตบริการไฟฟ้า ประปา

๓. โครงการวางท่อระบายน้ำของชุมชน/เมือง

๔. ก่อสร้าง/ซ่อมแซม ถนนสายหลักเชื่อมระหว่างตำบล

๕. พัฒนาระบบชลประทาน/พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภคในชุมชน

๖. การวางผังเมืองรองรับการขยายตัวของชุมชน

๗. การจัดให้มีระบบคมนาคมที่ได้มาตรฐานเดินทางได้สะดวกปลอดภัย

๘. สนับสนุนการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๑. ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/การรวมกลุ่มอาชีพ แก่เกษตรกร

๒. ส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓. ส่งเสริมศูนย์พัฒนาสุขภาพประชาชนด้วยเครื่องออกกำลังกายประจำตำบล

๔. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแก่เกษตรกร

๕. ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าชุมชน

๖. พัฒนาระบบสาธารณสุขโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๑. จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๒. เพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อ.ป.พ.ร.)

๓. จัดตั้งอาสาสมัครเฝ้าระวังยาเสพติดประจำชุมชน

๔. จัดระเบียบชุมชนสังคมให้มีความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔. การวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์/กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่รอบๆ แหล่งท่องเที่ยว

๔. ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวประจำตำบล

๕. เพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการนักท่องเที่ยว
๖. อบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น/พัฒนาบุคลากรท้องถิ่นด้านงานส่งเสริมการท่องเที่ยว
๗. การจัดระบบการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ
๘. ส่งเสริมการลงทุนพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่
๙. ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีคุณค่า

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. จัดหาแหล่งกำจัดขยะ บ่อจำกัดขยะที่ถูกต้องลักษณะ
๒. โครงการธนาคารขยะและระบบการจัดการขยะ
๓. ส่งเสริมการป้องกันและกำจัดยุงลาย
๔. ส่งเสริมการปรับปรุงภูมิทัศน์และกำจัดวัชพืชในพื้นที่สาธารณะ
๕. พัฒนาเมืองเก่าให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจของชุมชน
๖. โครงการประกวดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่นประจำปี
๗. ส่งเสริมการก่อสร้างฝายน้ำล้นให้เพียงพอและทั่วถึง
๘. โครงการจัดหาเครื่องมือเครื่องมือ เครื่องจักรกล ในการจัดเก็บและกำจัดขยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑. อนุรักษ์ ส่งเสริมประเพณีของท้องถิ่น
๒. ตั้งศูนย์การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. การสร้างแหล่งเรียนรู้และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการทรัพยากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ปรับปรุงระบบสารสนเทศในการปฏิบัติงาน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตพนักงานส่วนท้องถิ่น
๓. พัฒนาสิ่งแวดล้อมการทำงานในสำนักงานให้น่าอยู่
๔. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕. โครงการพัฒนาบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจพอเพียง๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลนาจาน

“ การคมนาคมสะดวก เศรษฐกิจดี สังคมคุณภาพ การศึกษาเด่น เน้นธรรมาภิบาล และรักษาสิ่งแวดล้อม ”

พันธกิจ

- ๑) ยกระดับคุณภาพชีวิต สังคม และชุมชนน่าอยู่
- ๒) พัฒนาศักยภาพด้านอาชีพ
- ๓) พัฒนาศักยภาพการผลิตเกษตรอินทรีย์ และแปรรูปสินค้าเกษตร
- ๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การบริหารจัดการที่ดี
- ๕) รักษาสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค มีมาตรฐานและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน
 ๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ชุมชนมีรายได้ และประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข
 ๓. วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมพัฒนา
- ประชาสัมพันธ์ ทุกหมู่บ้านในตำบลนาจานมีสิ่งแวดล้อมที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์
๔. ระบบการบริหารจัดการองค์กรมีมาตรฐานตามเกณฑ์ประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ตัวชี้วัดด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม บำรุงรักษา
 - ประชาชนได้ใช้ไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน
 - จำนวนไฟฟ้าสาธารณะทั่วทุกจุดเสี่ยง
 - มีน้ำอุปโภคบริโภคครบทุกครัวเรือน
๒. ตัวชี้วัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ส่งเสริมสร้างจิตสำนึก ป้องกัน บำบัด พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
 - พื้นที่ป่า ชุมชน ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู
 - มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายในเขตชุมชนให้น่าอยู่
๓. ตัวชี้วัดด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - พัฒนาและส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและชุมชนมีความเข้มแข็ง
 - มีการแปรรูปสินค้าผลผลิตทางการเกษตร และมีการเพิ่มทักษะด้านอาชีพ และการเพิ่มมูลค่าของสินค้า และมีตลาดรองรับสินค้าจากชุมชน
 - ขยายเขตการไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้มีครบทุกครัวเรือน
 - พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ให้มีน้ำใช้ตลอดทั้งปี
๔. ตัวชี้วัดด้านสังคม
 - มีการรณรงค์ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - มีการส่งเสริมสวัสดิการสังคม คุณภาพชีวิต
 - มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้กับชุมชนทุกหมู่บ้าน
 - มีการบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. ตัวชี้วัดด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ปฐมวัย ปฐมศึกษา
- มีการจัดการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีเท่าเทียม
- มีการอนุรักษ์ วัฒนธรรม ศาสนา และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ตัวชี้วัดด้านการบริหารจัดการและการจัดการบ้านเมืองที่ดี

- มีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทศบาลและการบริหารจัดการตามระบอบ

ประชาธิปไตย

- มีการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตามหลักการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดีเพิ่มขึ้น

- บุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- ก่อสร้างถนน คสล. ปีละ ๕ สาย
- ปรับปรุงถนนลูกรัง ปีละ ๑๐ สาย
- ก่อสร้างคลองระบายน้ำ ปีละ ๑ แห่ง
- ก่อสร้างถนนลาดยาง ปีละ ๒ สาย

๒. ด้านการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมการปลูกป่า ปีละ ๒ ครั้ง

๓. ด้านการพัฒนาด้านสังคม

- ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ ปี ละ ๒ กลุ่ม
- ขยายเขตไฟฟ้า ปีละ ๒๐ เสาไฟฟ้า
- ขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปีละ ๒ แห่ง

๔. ด้านการพัฒนาด้านสังคม

- สงเคราะห์ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- มีการป้องกัน ระวังโรคติดต่อ ให้ความรู้ปีละ ๑ ครั้ง
- มีการอบรมให้ความรู้พัฒนาศักยภาพ อปพร. ปีละ ๑ ครั้ง
- รณรงค์ลดอุบัติเหตุทางถนน ปีละ ๒ ครั้ง

๕. ด้านการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- มีการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการด้านการศึกษาขั้นปฐมวัย ขั้นพื้นฐานให้มีความเท่าเทียม
- มีการจัดกิจกรรมด้านกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชนในเขตพื้นที่ ปีละ ๓ ครั้ง
- มีการจัดกิจกรรมด้านการศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ปี ละ ๗ ครั้ง

๖. ด้านการบริหารจัดการและการจัดการบ้านเมืองที่ดี

- ออกหน่วยเคลื่อนที่พบประชาชนปีละ ๑ ครั้ง
- พัฒนาศักยภาพพนักงานปีละ ๑ ครั้ง
- จัดกิจกรรมส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 - กลยุทธ์การพัฒนาโครงสร้าง ปรับปรุง บำรุงทางเท้า และท่อระบายน้ำ
 - กลยุทธ์การพัฒนาระบบจราจร ไฟฟ้า แสงสว่าง และโทรคมนาคม
 - กลยุทธ์การพัฒนาน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
- ๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - กลยุทธ์การจัดขยะมูลฝอย
 - กลยุทธ์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
 - กลยุทธ์การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ
 - กลยุทธ์การขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร
 - กลยุทธ์การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม
 - กลยุทธ์การพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิต
 - กลยุทธ์การพัฒนาด้านสาธารณสุข การป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - กลยุทธ์การเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน
 - กลยุทธ์การป้องกันและบรรเทาและบรรเทาสาธารณภัย
- ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - กลยุทธ์การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย
 - กลยุทธ์การพัฒนาด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - กลยุทธ์การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน
 - กลยุทธ์การส่งเสริมด้านการศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการจัดการบ้านเมืองที่ดี
 - กลยุทธ์การสร้างคามพึงพอใจและการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - กลยุทธ์การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

โดยการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคต การวิเคราะห์ศักยภาพในการพัฒนาของเทศบาลตำบลนาจาน ใช้เทคนิค SWOT Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

เป็นการวิเคราะห์สภาพองค์กรของเทศบาลตำบลนาจานถึงสภาพภายใน เช่น โครงสร้างขององค์กร บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ฐานะทางการเงิน (งบประมาณ) เป็นต้น เพื่อพิจารณาว่าสภาพของตัวแปรต่าง ๆ นั้น เป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนต่อการดำเนินงาน โดยพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์ขององค์กรเทศบาลตำบลนาจาน ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นสำคัญ ผลของการวิเคราะห์สามารถแสดงให้เห็นดังนี้ คือ

ยุทธศาสตร์	จุดแข็ง (Strength : S)	จุดอ่อน(Weakness : W)
การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑. มีหลักเศรษฐกิจเพียงเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตให้ประชาชน ๒. นโยบายของรัฐบาลสนับสนุนการช่วยเหลือเกษตรกร ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ๓. ประชาชนส่วนใหญ่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง	๑. พื้นที่อยู่นอกเขตชลประทานไม่สามารถทำการเกษตรนอกฤดูกาลได้ ๒. ราคาสินค้าทางการเกษตรตกต่ำ เช่น ข้าว ๓. ขาดการพัฒนาด้านการตลาด ๔. ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ทำให้ประชาชนเดือดร้อนในการทำเกษตร
การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑. มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่น เช่น กระทรวงวัฒนธรรมกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ๒. นโยบายของรัฐบาลส่งเสริมให้สวัสดิการกับผู้สูงอายุ/คนพิการ ๓. มีการฝึกอบรมอาชีพให้กลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มสานกระติบข้าวจากต้นคล้า	๑. กฎหมายมีข้อจำกัดในการกำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒. งบประมาณในการดำเนินการมีไม่เพียงพอ
การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. สภาพภูมิประเทศเหมาะสมกับการทำเกษตรกรรม ๒. ชุมชนมีสภาพที่ดี ไม่แออัด ๓. ป่าไม่มีความอุดมสมบูรณ์ทำให้พืชพรรณต่างๆเกิดขึ้น เช่น เห็ด	๑. ที่สาธารณะบางแห่งยังมีแนวเขตไม่ชัดเจน ๒. ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อัคคีภัยทำให้ป่าไม้ถูกทำลาย ๓. การทิ้งขยะไม่ถูกที่ในบางครั้ง
การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑. มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นในการซ่อมแซมปรับปรุงด้านโครงสร้างพื้นฐาน/ อบจ. / อำเภอ / กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ๒. การสัญจรไปมาของประชาชนสะดวก	๑. งบประมาณมีอย่างจำกัดทำให้งบประมาณในการพัฒนาไม่เพียงพอ ๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมีจำนวนมากทำให้การพัฒนาไม่ทั่วถึง

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์โอกาส (Opportunity : O) และการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat : T) ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ ที่ต้องนำมาพิจารณา ดังนี้

๑. ด้านการเมือง รวมถึงระดับความขัดแย้ง และกลุ่มผลประโยชน์

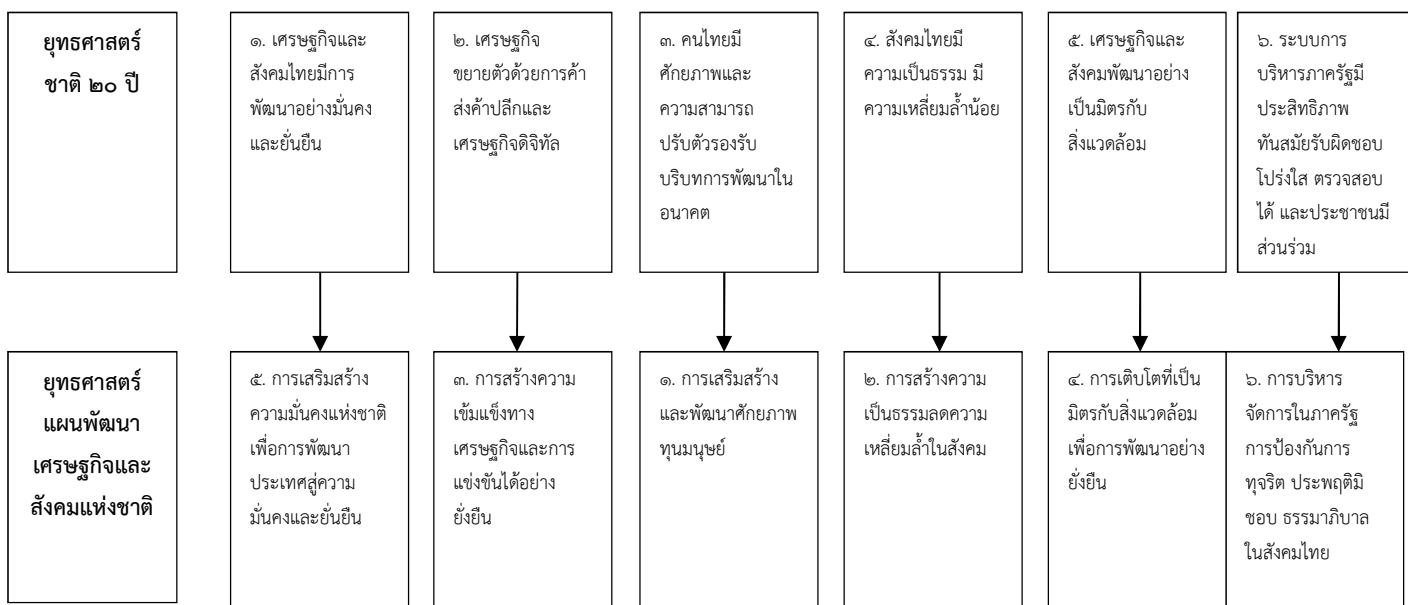
๒. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจรวมในเขตพื้นที่ (เช่น ผลผลิต รายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง ด้านสังคม

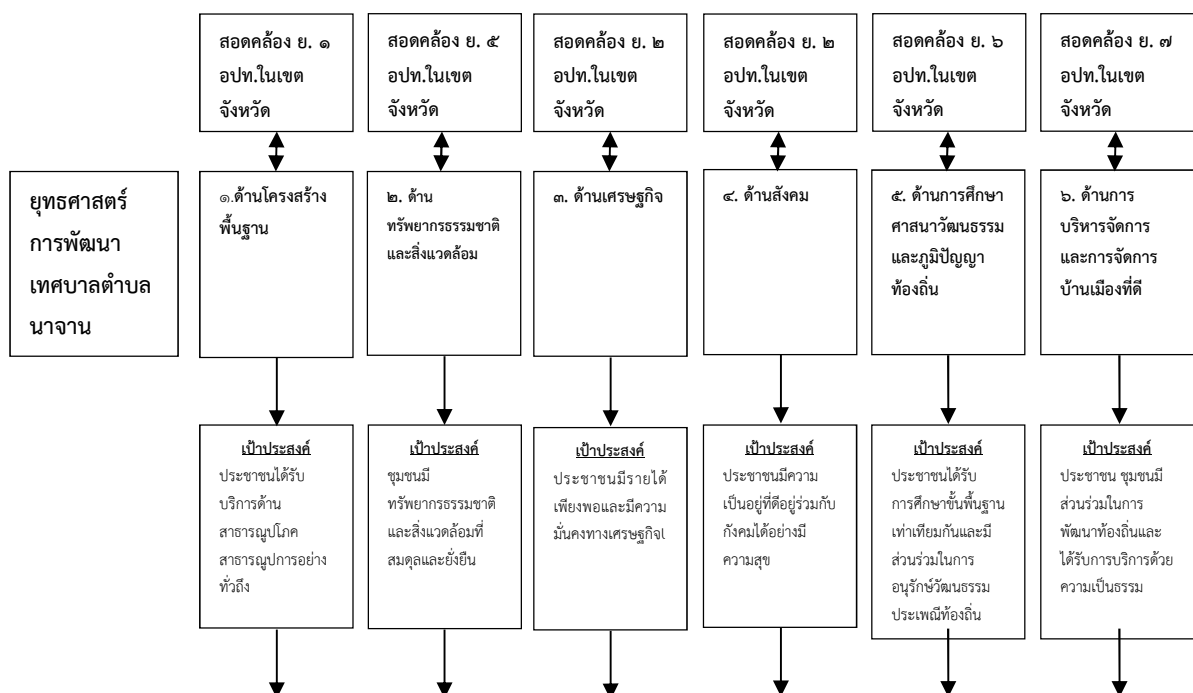
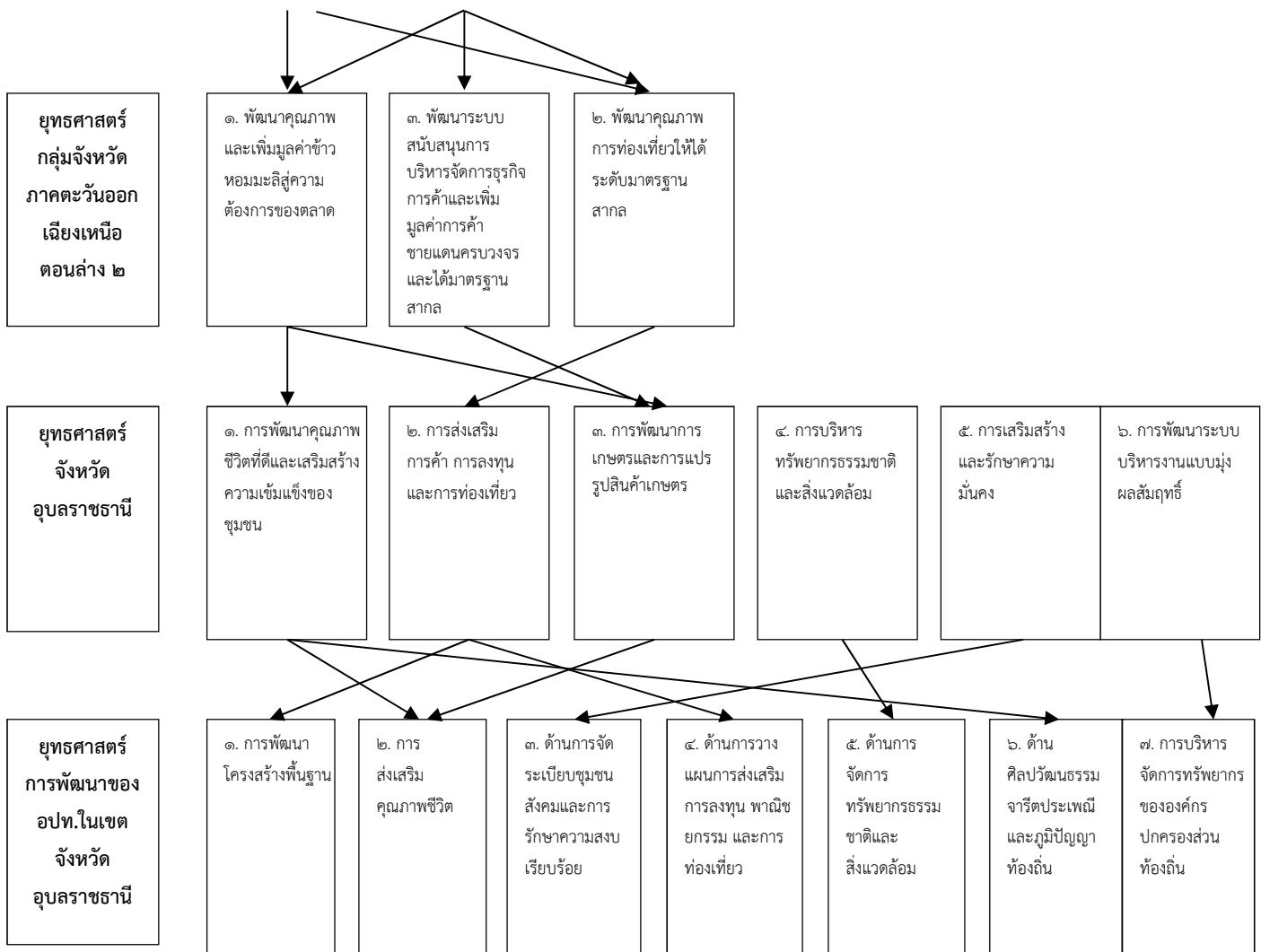
๓. นโยบายรัฐบาล/กฎหมาย

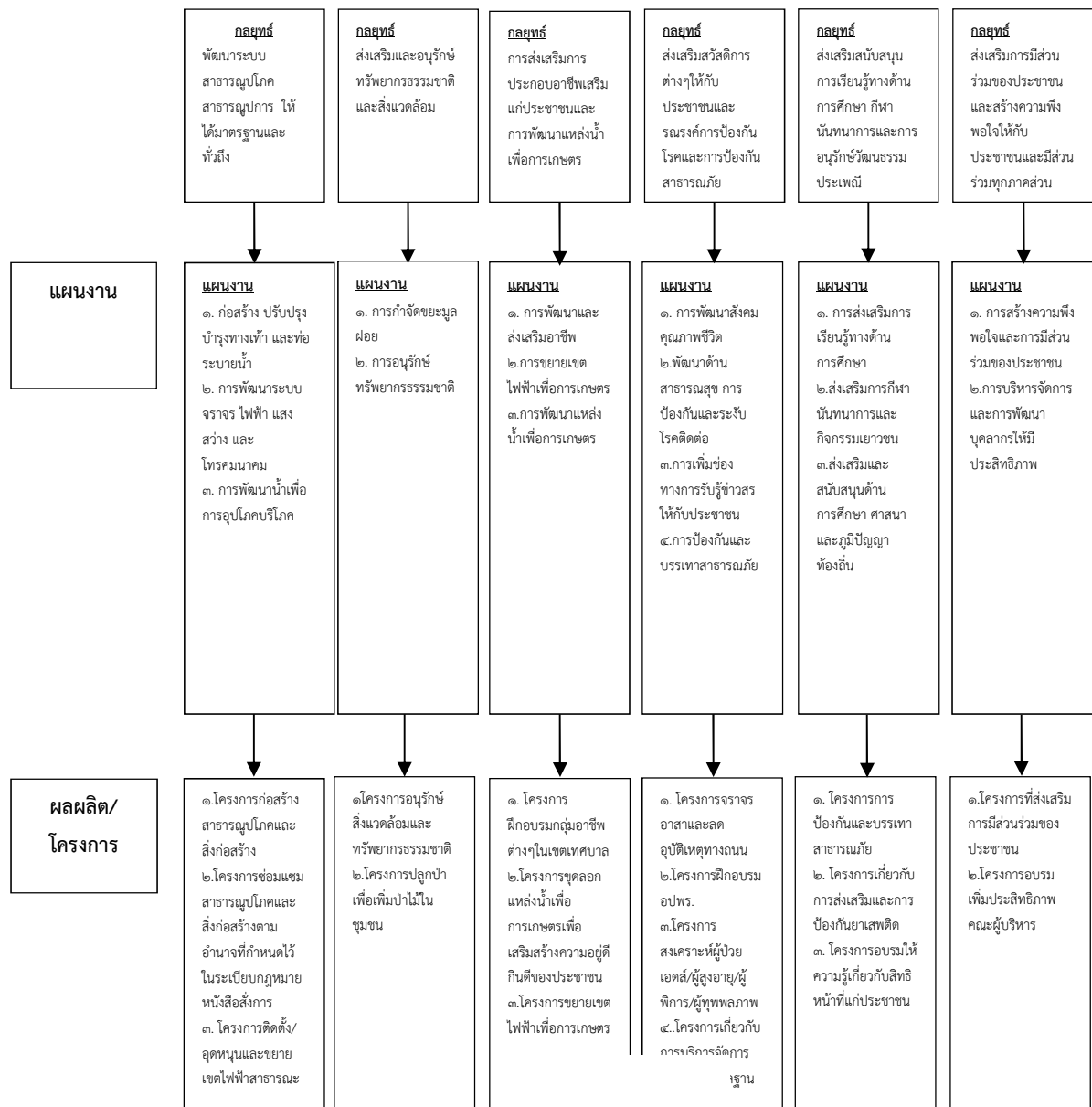
๔. เทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity :O)	อุปสรรค/ข้อจำกัด (Threat :T)
ด้านการเมือง - กลุ่มการเมืองภายในเป็นกลุ่มการเมืองที่มีความขัดแย้งอยู่ในระดับต่ำ ทำให้การพัฒนาเป็นไปได้ค่อนข้างดี - กลุ่มนักการเมืองในเขตตำบล ไม่มีส่วนได้เสียกับเทศบาล	ด้านการเมือง - ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจการเมืองท้องถิ่นที่ถูกต้อง ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งไม่ให้ความสนใจและไปใช้สิทธิ์ไม่มากเท่าที่ควร - กลุ่มนักการเมืองไม่เข้าใจระเบียบ บทบาท หน้าที่ของตนเอง
ด้านเศรษฐกิจ - เป็นพื้นที่ลุ่มเหมาะแก่การทำเกษตร - มีการทำอาชีพเสริมหลังจากเก็บเกี่ยวข้าว - รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนเงินทุนต่างๆ	ด้านเศรษฐกิจ - พืชผลทางการเกษตรราคาต่ำ ค่าครองชีพสูง - พื้นที่ทำการเกษตรเสื่อมโทรม - ประชาชนใช้สารเคมีมากเกินไป ทำให้สินค้าทางการเกษตรไม่มีคุณภาพ เสี่ยงอันตราย
ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย - นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ด้านการเกษตร ด้านการอนุรักษ์ฟื้นฟู เผยแพร่ ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น สอดคล้องกับยุทธศาสตร์เทศบาล - พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้กับเทศบาล	ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย - กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ มีหลายฉบับ มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง แก้ไขตลอดเวลาทำให้ศึกษาไม่ทัน กฎหมายหลายๆ หน่วยงานยังขัดและขาดความชัดเจนในการดำเนินงาน ตลอดจนไม่เปิดโอกาสให้เทศบาลดำเนินการได้หรือไม่เปิดโอกาสให้ปฏิบัติได้ง่ายขึ้น จึงเกิดความไม่คล่องตัว ล่าช้า ไม่ทันสมัยและสถานการณ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง

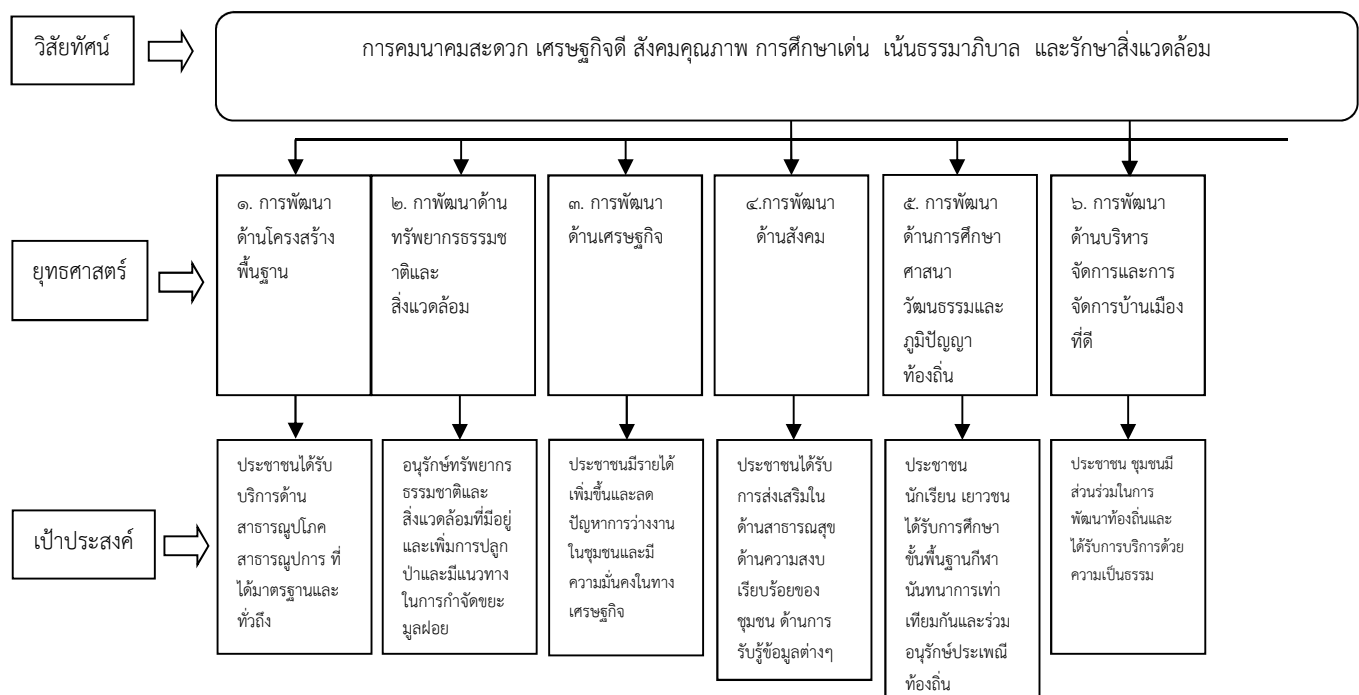
๔. ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรส่วนท้องถิ่น
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลนาจาน พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒

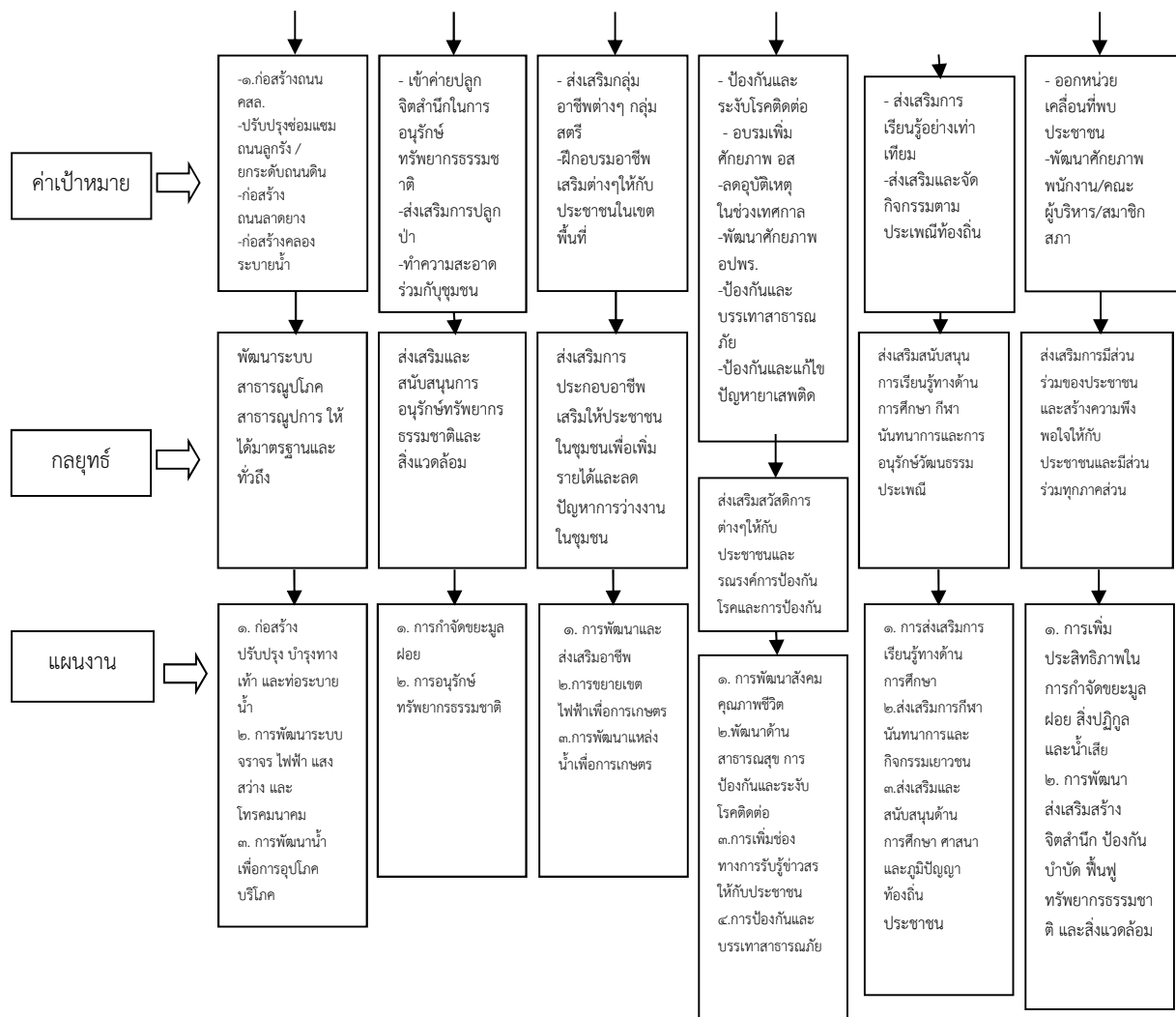

๔.๑ แผนผังยุทธศาสตร์ (Strategic map)

๔.๓. รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒					
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการ ท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่๑ การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ก่อสร้างถนน คสล.ที่ได้มาตรฐาน	จำนวน ๒๐ สาย	๔	๔	๔	๔	๔	ปีละ ๔ สาย	ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงทางเท้า และท่อระบายน้ำ	มีถนนคอนกรีตเสริมเหล็กเพิ่มขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๒.ปรับปรุง / ซ่อมแซมถนนลูกรัง / ขึ้นถนนดิน	จำนวน ๔๕สาย	๑๐	๙	๙	๙	๙	ปีละ ๙ สาย	ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงทางเท้า และท่อระบายน้ำ	ถนนลูกรังได้รับการปรับปรุงรักษามากขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๓.ก่อสร้างถนนลาดยางสาย	จำนวน ๑๐สาย	๒	๒	๒	๒	๒	ปีละ ๒ สาย	พัฒนาระบบจราจร ไฟฟ้า แสงสว่าง และโทรคมนาคม	มีถนนคอนลาดยางมากขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๔.ก่อสร้างคลองระบายน้ำพร้อมฝาบปิด	จำนวน ๕จุด	๑	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ จุด	ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ ขุดลอกคูคลอง	คลองระบายน้ำที่เพิ่มขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๕.ติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะที่ได้มาตรฐาน	จำนวน ๓๐ แห่ง	๓	๖	๙	๑๒	๓	ปีละ ๓ จุด	การพัฒนาระบบไฟฟ้า	มีไฟฟ้าสาธารณะเพิ่มขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๖.ติดตั้งกระบอก โคมที่ได้มาตรฐาน	จำนวน ๘ จุด	๒	๒	๑	๑	๒	ปีละ ๒ จุด	การพัฒนาระบบจราจร ทั้งทางบกและทางน้ำ	กระบอกโคมเพิ่มขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล
			๗.ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ขยายเขตประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๕ จุด	๑	๑	๑	๑	๑	ปีละ ๑ จุด	การพัฒนาระบบประปา	สาธารณูปโภค สาธารณูปการเพิ่มขึ้น	กองช่าง	สำนักปลัดเทศบาล

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒					

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	ส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ในเขตเทศบาล	จำนวน ๕ โครงการ	๑	๒	๓	๔	๕		ปีละ ๒ โครงการ	การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ	ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น / ลดการว่างงาน	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - การคลัง - กองช่าง
			อบรมกลุ่มอาชีพต่างๆ	จำนวน ๕ โครงการ	๑	๒	๓	๔	๕		ปีละ ๒ โครงการ	การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ	อาชีพในชุมชนมากขึ้น	สำนักปลัด	- สำนักปลัด - การคลัง - กองช่าง
			ขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	จำนวน ๔ โครงการ	๑	๒	๓	๔	๕		ปีละ ๑ โครงการ	การขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงเพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	กองช่าง	- กองคลัง
			ก่อสร้างฝายน้ำล้น / ฝายทดน้ำ / ฝายแม้ว	จำนวน ๘ แห่ง	๒	๒	๒	๒	๕		ปีละ ๒ โครงการ	การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	ฝายน้ำล้น / ฝายทดน้ำให้ประชาชนทำการเกษตร	กองช่าง	- กองคลัง
			ปรับปรุง/ซ่อมแซมฝายกั้นน้ำ/ฝายน้ำล้น	จำนวน ๓ แห่ง	๑	๒	๓	๔	๕		ปีละ ๑ แห่ง	การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	ฝายน้ำล้น / ฝายทดน้ำให้ประชาชนทำการเกษตร	กองช่าง	- กองคลัง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต /โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒					
ยุทธศาสตร์ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การ	การพัฒนาด้าน	สงเคราะห์ช่วยเหลือผู้	จำนวน ๔ โครงการ	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๑ โครงการ	การพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิต	ผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับ	สำนักปลัด	- กองคลัง

การพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดี และการ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	สังคม	ประสบปัญหาทางสังคม									การช่วยเหลือ		
			ชุมชนเทศบาลตำบลนา จานปลอดภัยโรคติดต่อ / ยุ่งลาย/พิษสุนัขบ้า	จำนวน ๒ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๒ โครงการ	การพัฒนาด้านสาธารณสุขการ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ลดการระบาดของโรค	สำนักปลัด	- การคลัง - กองช่าง
			เงินสมทบกองทุน หลักประกันสุขภาพตำบล นาจาน	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๑ โครงการ	การพัฒนาด้านสาธารณสุขการ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการ ด้านสาธารณสุข	สำนักปลัด	- กองช่าง
			อบรมเพิ่มประสิทธิภาพ / ศึกษาดูงานด้าน สาธารณสุข	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๑ โครงการ	การพัฒนาด้านสาธารณสุขการ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ	อาสาสมัครสาธารณสุขมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักปลัด	-กองการศึกษา - การคลัง - กองช่าง
			ช่วยเหลือผู้ประสบภัยทาง ธรรมชาติ	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๒โครงการ	การป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	บรรเทาความเดือดร้อนของ ประชาชน	สำนักปลัด	- กองคลัง
			รณรงค์ประชาสัมพันธ์ลด อุบัติเหตุทางถนนช่วง เทศกาลปีใหม่/สงกรานต์	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ๑ โครงการ	การป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	ประชาชนได้รับการมากขึ้น	สำนักปลัด	- กองคลัง
			ฝึกอบรมทบทวน อปพร.	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๑ โครงการ	การป้องกันและบรรเทาสาธารณ ภัย	อาสาสมัครมีความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักปลัด	- การคลัง - กองช่าง
			ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารต่างๆให้กับ ประชาชน	จำนวน ๑ ครั้ง	๑	๒	๓	๔		ปีละ ๑ โครงการ	การเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารให้กับประชาชน	ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการ	สำนักปลัด	-กองช่าง -กองการศึกษา

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต /โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒					

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดี และการ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการ ศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนาด้าน ศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	การแข่งขันภายใน ศพด.	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน	เด็กมีสุขภาพที่ดี	กอง การศึกษา	- สำนักปลัด
			ศึกษาแหล่งเรียนรู้นอก สถานที่	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย	เด็กเล็กมีประสบการณ์ เรียนรู้เพิ่มขึ้นและได้เรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			วันเด็กแห่งชาติ	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย	เด็กกล้าแสดงออกและเกิด จากการเรียนรู้	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			บัณฑิตน้อย	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย	เด็กเล็กมีขวัญและกำลังใจ	กอง การศึกษา	-สำนักปลัด
			อาหารเสริม (นม) ศพด.	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย	เด็กมีสุขภาพที่ดีรับ สารอาหารครบถ้วน	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			อาหารกลางวัน ศพด.	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นปฐมวัย	เด็กมีสุขภาพที่ดีรับ สารอาหารครบถ้วน	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			อาหารเสริม (นม) โรงเรียน	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	นักเรียนมีสุขภาพที่ดีรับ สารอาหารครบถ้วน	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			อาหารกลางวัน นักเรียน ในเขตพื้นที่	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	นักเรียนมีสุขภาพที่ดีรับ สารอาหารครบถ้วน	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			การแข่งขันกีฬาด้านยา เสพติด	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การกีฬา นันทนาการ และ กิจกรรมเยาวชน	เยาวชนได้ออกกำลังกาย ห่างไกลยาเสพติด	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง
			จัดซื้ออุปกรณ์กีฬาเพื่อ บริการประชาชน	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การกีฬา นันทนาการ และ กิจกรรมเยาวชน	เยาวชนได้ออกกำลังกาย ห่างไกลยาเสพติด	กอง การศึกษา	- การคลัง - กองช่าง

ความเชื่อมโยง	ยุทธศาสตร์	ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		ความก้าวหน้า	กลยุทธ์	ผลผลิต/	หน่วยงาน	หน่วยสนับสนุน
---------------	------------	------------	-------------	-----------	-------------	--	--------------	---------	---------	----------	---------------

กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	อปท.ในเขต จังหวัด	อปท.		ผลผลิต /โครงการ	๕๘	๕๙	๖๐	๖๑	๖๒	ของเป้าหมาย		โครงการ	รับผิดชอบ หลัก	
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา คุณภาพชีวิตที่ดี และการ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการ ศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	การพัฒนาด้าน ศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	จัดงานวันลอยกระทง	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน	ประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา	- สำนักปลัด
			จัดงานประเพณีสงกรานต์	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน	ประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา	- สำนักปลัด
			แห่เทียนพรรษาอำเภอ นาเยี่ย	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน	ประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา	- สำนักปลัด
			แห่เทียนพรรษาจังหวัด อุบลราชธานี	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การส่งเสริมการกีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเยาวชน	ประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ วัฒนธรรมท้องถิ่น	กองการศึกษา	- สำนักปลัด

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต /โครงการ	ค่าเป้าหมาย				๖๒	ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/ โครงการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					๕๘	๕๙	๖๐	๖๑						
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหาร จัดการ ทรัพยากรองค์กร	การบริหารจัดการ และการจัดการ บ้านเมืองที่ดี	เทศบาลพบประชาชน	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การสร้างคามพึงพอใจและการมี ส่วนร่วมของประชาชน	ประชาชนมีส่วนร่วมและ ได้พบปะกับประชาชน	สำนักปลัด เทศบาล	กองช่าง
			เวทีประชาคมเพื่อจัดทำ	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การสร้างคามพึงพอใจและการมี	ประชาชนมีส่วนร่วมใน การร่วมพัฒนาท้องถิ่นรับ	สำนักปลัด	- กองช่าง

	ปกครองส่วนท้องถิ่น		แผนพัฒนาท้องถิ่น								ส่วนร่วมของประชาชน	ฟังปัญหากับความ ต้องการของประชาชน	เทศบาล	
			การออกเก็บภาษีเคลื่อนที่	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การสร้างความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมของประชาชน	อำนวยความสะดวกให้กับประชาชน	กองคลัง	- กองช่าง
			อบรมศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของคณะผู้บริหารสมาชิก พนักงาน ลูกจ้าง	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน	สำนักปลัดเทศบาล	- กองการศึกษา - การคลัง - กองช่าง
			อบรมคุณธรรมจริยธรรมพนักงานเทศบาลและพนักงานจ้าง ลูกจ้าง	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร	มีคุณธรรม จริยธรรม	สำนักปลัดเทศบาล	- กองการศึกษา - การคลัง - กองช่าง
			อบรมศักยภาพของคณะผู้บริหารสมาชิกสภา	จำนวน ๑ แห่งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร	เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักปลัดเทศบาล	- กองช่าง
			ส่งเสริมบุคลากรให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร	เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่	สำนักปลัดเทศบาล	- กองคลัง
			เลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาท้องถิ่น	จำนวน ๑ ครั้งต่อปี	๑	๒	๓	๔	๕	ปีละ ๑ โครงการ	การบริหารจัดการและการพัฒนาบุคลากร	เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายท้องถิ่น	สำนักปลัดเทศบาล	- กองการศึกษา - การคลัง

บทที่ ๕ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการติดตามและประเมินผลความสอดคล้องและความสำเร็จของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่น และการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามแผนดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับพันธกิจ ซึ่งสามารถนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือไม่ และโครงการพัฒนานั้นประสบความสำเร็จตามกรอบการประเมินในระดับใด โดยมีขั้นตอนดังนี้ขั้นตอนที่ ๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น กำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่น และประเมินผลโครงการพัฒนาตามที่ได้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การกำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการติดตามและประเมินผลแผน กำหนดแนวทางการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

- ๑) ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ แผน และกลยุทธ์ที่กำหนด
- ๒) ความเพียงพอของทรัพยากรเพื่อดำเนินกิจกรรมของหน่วยงาน
- ๓) ความก้าวหน้าของกิจกรรมที่กำหนดไว้ตามแผนโดยมีการติดตามผล
- ๔) ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับทรัพยากรที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ
- ๕) ประสิทธิภาพ เป็นการศึกษาผลที่ได้รับ

๖) ผลลัพธ์และผลผลิต เป็นการประเมินผลประโยชน์ที่เกิดจากการทำกิจกรรมที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับบริการ และการประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม

- ๗) การประเมินผลกระทบเป็นการศึกษาผลที่ได้รับรวมยอด

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอาจนำแนวทางทั้งหมดที่กำหนดมาใช้ หรืออาจเลือกใช้ในบางแนวทางในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยอย่างน้อยต้องสามารถประเมินความสอดคล้องและความสามารถวัดความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการฯ จะพิจารณา

๑.๒ การกำหนดกรอบแนวทางและวิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดแนวทาง ดังนี้

- ๑) การประเมินผลกระบวนการหรือการประเมินประสิทธิภาพ
- ๒) การประเมินผลโครงการหรือการประเมินประสิทธิผล
- ๓) การประเมินผลกระทบ

ขั้นตอนที่ ๒ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนดโดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตลอดระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การปกครองส่วนท้องถิ่นขั้นตอนที่ ๓ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนา ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด โดยสามารถติดตามและประเมินผลได้ตั้งแต่ก่อนเริ่มโครงการพัฒนาตามแผนดำเนินงานจนสิ้นสุดโครงการ

ขั้นตอนที่ ๔ รายงานและเสนอความเห็นชอบซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์การ

ปกครองส่วนท้องถิ่น และผลการติดตามและประเมินโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด พร้อมประกาศผลการติดตามและประเมินผลให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละครั้ง

ขั้นตอนที่ ๕ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นอาจให้ความเห็นชอบหรือข้อเสนอนี้ใน

รายงานการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่น และโครงการพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดได้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

หมวด ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ข้อ ๒๘, ข้อ ๒๙, ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย

- (๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน
- (๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน
- (๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน
- (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคนโดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการตามข้อ ๒๘ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปีทั้งนี้ให้เปิดเผยโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
- (๒) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน
- (๓) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล
- (๔) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลรายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลการรายงานผล เสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปีทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน
ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมและเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยอาจจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม

วิธีการติดตามและประเมินผล มีขั้นตอนการติดตามและประเมินผลดังนี้

๑. กำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล
๓. เสนอคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล
๔. ประชุมชี้แจงแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผล ร่วมกับคณะผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมข้อมูลสำหรับรองรับการประเมินก่อนลงพื้นที่จริง
๕. ลงพื้นที่สำหรับติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่กำหนด

ในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามประเมินผล ดังนี้

๑. การใช้แบบสอบถาม
๒. การสัมภาษณ์แบบสอบถาม
๓. การสังเกตหรือการสนทนากลุ่ม